

CSINSZKA MEGLÁTOGATJA ADYT „A DISZNÓFEJŰ NAGYÚR” SZANATÓRIUMBAN

Nem mondanak már semmit, érzem
Itt megölnék, de nem hagyom.
Csak fekszem, nem kérdezek én sem.
Bor? Konyak? Tölts, szomjan halok,
Itt megölnék, de nem hagyom.

Halálra kínoznak, tükrözték
Tüdőm, gyomrom, vastagbelem,
Kicsi lány, olyan jó, hogy jöttél,
Te vagy tükröm, mondd meg nekem,
Itt nem szól hozzám senki sem.

Nem is kell, köpök az egészre,
Az élet még bennem zihál,
Az egész világ köpőcsésze,
A halál belülről zabál,
Mozdulatlan aktomra vár.

Látom, megijedtél, kicsinszka.
Húsom, az élet már rohad,
Nézek élő halottaimra,
Csak koponyát, csontvázakat
Látok, nem magam, másokat.

Csinszka, kislány, nem jól, elvagyok,
Nem rendesen, de ver szívem,
Eszem, iszom, most bort, konyakot,
Ülök dús ürülékeimen,
Aranyszaron, vagyok, szívem.

Engem egy pillanat megölhet,
Élve, holtan se találsz rám,
Jó, hogy jöttél, ne gyere többet,
Senki sincs, kit itt találnál,
Csak fejem nyomát a párnán.

55

ADY SÉTÁJA A „JÓ CSÖND-HERCEG” SZANATÓRIUMBAN

Napsütésben járom a kertet,
Visznek, két oldalt támogat
Csinszka és Jó Csönd-herceg,
Az ősz megölt és rám rohad,
Napsütésben járom a kertet.

Köd-gubában jön a November
Mögöttem, sűrű a bozót,
Csinszka és Jó Csönd-herceg
Hozzám egy árva szót se szól,
Köd-gubában jön a November.

Tán megérem még a decembert,
Sétálhatok velük, megint,
Csinszka és Jó Csönd-herceg
Félnek, hogy most halok meg itt,
Tán megérem még a decembert.

Züm-züm, levelek elröppennek,
Pillanatok, fel a varjak,
Csinszka és Jó Csönd-herceg,
Nem szabad, most belehaljak,
Züm-züm, levelek elröppennek.

Őszi, kihalt, kísértetes kert,
Vagyok még élő kísértet,
Csinszka és Jó Csönd-herceg,
Hogy meghalok, nem beszélnek,
Őszi, kihalt, kísértetes kert.

56 Halál, Te vagy az Istenem, te,
Most, e pillanatban élek,
Csinszka és Jó Csönd-herceg
Nem tudják, nincs mitől félnem,
Halál, Te vagy az Istenem, te.

Előtted, most, vagyok, e percben,
Illatok, ízek – megállnak
Csinszka és Jó Csönd-herceg –,
Édes élet nyála számban,
Előtted, most, vagyok, e percben.

Születésnapján életemnek,
Tudom, utolsó ősze ez,
Csinszka és Jó Csönd-herceg,
Az avarban féreg neszez,
Születésnapján életemnek.

Megyek, halálba, egyre beljebb,
Az életéden ősze jut,
Csinszka, én, Jó Csönd-herceg,
A nyál a számban összefut,
Megyek, halálba, egyre beljebb.

Nem hívom Istent, ő hív engem,
Nem lehetek. Nincs utánam.
Csinszka sincs, Jó Csönd-herceg
Csak, s November köd-gubában.
Nem hívom Istent, ő hív engem.

1918. november 22.

Döcög velem egy ócska konflis,
Felöltöztem szépen, szeliden,
Többé nem jövök vissza ide,
Döcög velem egy ócska konflis.

Hat liter bor, egy üveg konyak,
Cigaretta száznegyven darab,
Fél gramm veronál, napi adag,
Hat liter bor, egy üveg konyak.

Nem Svájc, Liget Szanatórium,
Spanyolnátha, tüdőgyulladás,
Harmadlagos vérbaj, magas láz,
Nem Svájc, Liget Szanatórium,

Itt két hétig tart a szenvedés,
Vagyok türelmes, híres beteg,
Csak annyit mondok, *jaj*, csendesen,
Itt két hétig tart a szenvedés.

Te sem tudtad megfordítani,
Negyven fok láz, szívborogatás,
Hörgök fehéren, ez a halál,
Te sem tudtad megfordítani.

Innen többé már nem kelek föl,
Hiába riaszt orvost nővér,
Megreped a tág főverőér,
Innen többé már nem kelek föl.

Van még az életemből pár perc,
Nem imádkoztam, hát Ő sem szól,
Csendben halok negyed kilenckor,
Van még az életemből pár perc.

58 Nem hívom Istent, senkit, várok
Sem mire. Kámforinjekció,
Álmomban halok meg, ennyi volt,
Nem hívom Isten, senkit, várok.

Mint teám, a testem is kihűl,
Vihetnek, vihetik reggelim,
Nem ébreszt harsona, koffein,
Mint teám, a testem is kihűl.

Halálhírem hozzák a lapok,
Utolsó fényképem, felkötött
Állal, sötétszürke öltönyöm,
Halálhírem hozzák a lapok.

Dízsírhely, hintó, négy ló húzta
Koporsóban senki, halott sincs,
Döcög velem egy ócska konflis,
Dízsírhely, hintó, négy ló húzta.

Döcög velem egy ócska konflis,
Utánam mintha jajszó szállna,
Félig mély csönd és félig lárma,
Döcög velem egy ócska konflis.

Budapest, 1919. január 29.

(A szövegekben Ady-idézetek, -parafrázisok.)